

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. гр. Добрич, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20223200500771 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е за въззивното обжалване на решение № 260061/17.06.2022 год. по гр. д.№ 3484/2020 год. на Районен съд Добрич, с което са отхвърлени предявените от Г. С. Г., ЕГН *****, от гр. Д. срещу С. С. К., ЕГН *****, от гр. Д. :1/ главен иск по чл.240 ЗЗД за сумата от 12 600 лв. , представляваща парично задължение по договор за заем от 20.09.2018 год. ,ведно със законната лихва от датата на иска 30.11.2020 год. и евентуални искове за същата сума от 12 600 лв. по чл.62 ЗЗД за сторени разноски по водене на чужда работа без пълномощие и по чл.59 ЗЗД, представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване и 2/ акцесорен иск по чл.86 ЗЗД за сумата от 2807 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на сумата 12 600 лв. за периода 20.09.2018 год. – 29.11.2020 год.;3./ главен иск по чл.240 ЗЗД за сумата от 12 500 лв., представляваща парично задължение по договор за заем от 20.05.2019 год. ,ведно със законната лихва от датата иска и евентуален иск за същата сума от 12 500 лв. по чл.59 ЗЗД, представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване и 4/ акцесорен иск по чл.86 ЗЗД за сумата от 1944.44 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане върху сумата от 12 500 лв.

за периода 20.05.2019 год. – 29.11.2020 год. ; 5./ разкрита е персоналната симулация и е обявен за нищожен договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. , сключен между ЗП С. С. К. ЕИК ***** - възложител и „****“ ЕООД гр. Г.Т. - изпълнител като привиден , прикриващ договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018г. , сключен между Г. С. Г. , ЕГН ***** гр. Д. и „****“ ЕООД ЕИК *** гр. Г.Т., ул. “****“№22, представлявано от Д.И.С.;6./ обявен е за действителен прикритият договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. , сключен между Г. С. Г. , ЕГН ***** гр. Д. и „****“ ЕООД, ЕИК *** гр. Г.Т., ул. “****“№22, представлявано от Д.И.С.;7./ обявен е за недействителен поради липса на съгласие договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. , сключен между ЗП С. С. К. ЕИК ***** - възложител и „****“ ЕООД гр. Г.Т. – изпълнител.

Образувано е по реда на глава XX от ГПК въз основа на подадените от страните жалби както следва:

1./ въззивна жалба рег.№ 262026/11.07.2022 год. на „****“ ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. Г.Т., ул. “****“№22 срещу частите от решението на ДРС по п.5 и 7;

2./ въззивна жалба рег.№ 262027/11.07.2022 год. , уточнена с молба рег. № 262129/19.07.2022 год. на Г. С. Г., ЕГН *****, от гр. Д. срещу решението на ДРС в неговата цялост.

С доводи за недопустимост на решението в частта на произнасянето по инцидентните установителни искове се претендира то да бъде обезсилено от въззивния съд и производството по делото прекратено. Посочено е , че районният съд е разгледал искове, които не са му родово подсъдни; заявени с нередовна искова молба ; срещу ненадлежна страна; произнесъл се е по неправилно квалифициран ,респ. по непредявен иск и е прогласил недействителността на договор на повече от едно основание.

С доводи за необоснованост на обжалваното решение и постановяването му в отклонение от материалния и процесуалния закон в останалата му част се претендира отмяната му, като въззивният съд постанови ново по съществото на спора за уважаване на исковите претенции.

Въззивниците възразяват срещу съединяването за разглеждане в едно

производство на искове и срещу лице, което не е посочено като първоначален ответник по делото и не е конституирано като трето лице помагач на една от тях; поредността, в която исковете са били разгледани; приетата от първоинстанционния съд фактическа установеност в нарушение на правилата за доказване и като несъответна на събраните по делото доказателства, довела до уважаване, респ. отхвърляне на исковете при липса, респ. наличие на всички елементи от фактическите състави, на които са били заявени, при незачитане на императивната правна норма на чл.301 от ТЗ, без разграничаване и съответно съобразяване последиците на относителната, респ. пълната недействителност на една сделка.

При данни, че съдебния акт е бил връчен на въззивниците на дата 27.06.2022 год., жалба рег.№ 262027/11.07.2022 год. и жалба рег.№ 262026/11.07.2022 год. са подадени в срока по чл.259 ал.1 от ГПК, от активно легитимирани страни и носители на правото да предявят въззивни жалби против постановеното решение, предвид разпоредените от последното негативни последици в правната им сфера чрез отхвърляне на заявените от въззивника Г. С. Г. иски претенции, респективно уважаването на заявените от ответника С. С. К. срещу двамата въззивници претенции и са процесуално допустими.

С. С. К. не е подала в срока и по реда на чл.263 ал.1 от ГПК отговор на въззивните жалби, в съдебно заседание изразява становище за тяхната неоснователност и настоява да не бъдат уважавани.

С искова молба рег.№ 266745/30.11.2020 год. Г. С. Г. е предявил срещу С. С. К. осъдителни искове, както следва:

1./главен : за връщане на заета сума от 12 600 лв. по договор за заем от дата 20.09.2018 год. ,ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска ;

1.1./ евентуален : за заплащане на сумата от 12 600 лв., съставляваща направени на дата 20.09.2018 год. разноси по водене на одобрена от ответницата работа ,ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска, както и съединен с него акцесорен иск за сумата от 2 807 лв. ,съставляваща обезщетение в размер на законната лихва върху сумата от 12 600 лв. за времето от 20.09.2018 год. до 29.11.2020 год. и

1.2./ евентуален : за връщане на сумата от 12 600 лв. ,с която

ответницата се е обогатила неоснователно на дата 20.09.2018 год. за сметка на ищеца , ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска, както и съединен с него **акцесорен иск за сумата от 2 807 лв.** ,съставляваща обезщетение в размер на законната лихва върху сумата от 12 600 лв. за времето от 20.09.2018 год. до 29.11.2020 год.;

2./ главен : за връщане на заета сума от 12 500 лв. по договор за заем от дата 20.05.2019 год. ,ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска;

2.1./ евентуален : за връщане на сумата от 12 500 лв. ,с която ответницата се е обогатила неоснователно на дата 20.05.2019 год. за сметка на ищеца , ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска , както и **акцесорен за сумата от 1 994.44 лв.**,съставляваща обезщетение в размер на законната лихва върху сумата от 12 500 лв. за времето от 20.05.2019 год. до 29.11.2020 год.

Изложени са твърдения, че ответницата е регистрирана като земеделски производител и през 2018 год. решила да закупи за тази си дейност машина за косене на лавандула .Подписан бил договор с “****“ЕООД за изработка на машината. Ответницата поискала ищеца да ѝ предостави заем за да плати поръчаната машина. На датата на падежа на първата вноска за машината-20.09.2018 год., ответницата поискала , а ищецът наредил дължимата от нея сума в размер на 12 600 лв. на дружеството, като посочил ,че плаща от името на ответницата. През месец май 2019 год. ответницата поискала още 12 500 лв. за да доплати машината, които ищецът превел по сметката ѝ на дата 20.05.2019 год. Срок за връщане на заетите парични суми не бил уговорен. За предоставяне на заема бил подписан договор ,с екземпляр от които ищецът не разполагал .С нотариална покана от дата 14.10.2020 год. , ищецът поканил ответницата да му върне предоставените в заем суми, но до завеждане на делото ,плащане не получил. В условията на евентуалност са изложени твърдения, че с плащането на сумата от 12 600 лв. ищецът предприел управление на работа на ответницата, която тя е одобрила ,като е придобила собствеността върху платената от ищеца косачка ,поради което дължи връщане на направените разноски ,ведно с лихвата от датата на плащането. В условията на евентуалност са изложени твърдения , че със сумите от 12 600 лв. и 12 500 лв. ,ответницата се обогатила неоснователно за негова сметка,

поради което дължи връщането им.

В срока и по реда на чл.131 от ГПК с отговор рег.№ 260050/04.11.2021 год. ответникът С. С. К. е оспорила исковете като неоснователни.

Фактическите обстоятелства и отношения по повод на процесните суми и вещта ,която стои зад тях били представени от ищеца преднамерено и в оправдание на собствените му действия. Страните не били обвързани от договор за заем, тъй като ответницата не била отправила искане до ищеца да ѝ предостави на заем суми, нито пък била подписвала договор. Решението за придобиване на вещта ,провеждането на преговори с фирмата производител ,сключването на договор и получаването на вещта са действия ,извършени единствено от ответника. Всички документи , с които бил оформен договора и получена вещта не били подписани от нея, тъй като е нямала желание и необходимост да придобие подобна вещ. Всички подписи по договора и останалата документация били положени от ищеца по делото ,поради което счита,че вещта не ѝ принадлежи. Действията ѝ по осчетоводяване на вещта и пред банката, обслужваща сметката ѝ по извършване на превод в полза на дружество, искане за възстановяване на ДДС и превеждането обратно на ДДС от нея по сметка на ищеца , били извършени пост фактум , тъй като ищеца без нейното съгласие решил да “прекара косачката“ през нейното ЗП /земяделски производител/ и с цел да се предпази от излишни проблеми. Не била възлагала работа на ищеца и не била одобрявала управлението ѝ. Не било налице и фактическо и практическо обедняване на ищеца, тъй като от самото начало вещта се намира в негово владение и държане и само той ползвал косачката.

С отговора на исковата молба С. С. К. е предявила срещу Г. С. Г. и “****“ЕООД ,ЕИК ***,с адрес гр. Г.Т.,ул.“****“ № 22 инцидентни установителни искове ,уточнени по указания на ДРС с молба рег.№ 265718 /12.04.2021 год. и по указание на ДОС с молба рег.№ 6392/30.11.2022 год. за прогласяване нищожността на договор № 201/19.09.2018 год. за изработка на МПЛ “Магдалена“ /реф. №140274/ поради липса на съгласие на С. С. К. и поради привидността му. Исковите са основани на твърденията ,заявени от С. С. К. по повод претенцията на Г. С. Г. и са с цена от 25 200 лв.

При служебната проверка на решението , съдът установи порок, който го определя като недопустим акт в частта на произнасянето по искове за

нищожност на договора за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. и за разкриване на персонална симулация .

Исковете за обявяване на привидността по чл. 26 ал. 2 ЗЗД и за разкриване на симулацията по чл. 17 ал. 1 ЗЗД имат различен предмет - единият нищожността на явната сделка, а другият обвързващата сила на прикритото съглашение. Ответницата С. С. К. е предявила инцидентен установителен иск по чл. 26 ал.2 изр. 1-во ,пр.5-то от ЗЗД ,но не и такъв по смисъла на чл. 17 ал.1 от ЗЗД .С оглед принципа на диспозитивното начало в гражданския процес –чл.6 ал.2 от ГПК , съдът е длъжен да се произнесе само в рамките на търсената защита. Тогава, когато произнасянето е извън определения от страните по спора предмет на делото и извън обхвата на търсената от ищеца защита, този принцип е нарушен. Произнасянето е *plus petitum* и е недопустимо , като на основание чл. 270 ал.3 изр.1 от ГПК ,въззивната инстанция обезсилва решението и прекратява производството по делото.

Инцидентните установителни иски за прогласяване нищожността на договора за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. поради сключването му без нейното съгласие и като привиден са с цена от 25 200 лв. ,обуславяща родовата им подсъдност на окръжен съд-чл. 104 т.4 от ГПК. Обективното съединяване на иски е допустимо тогава, когато по инициатива на страна, с една искова молба (чл. 210, ал. 1 от ГПК) или с последваща молба (чл. 211, 212 от ГПК) са предявени иски, родово подсъдни на един и същ съд или ако съдът съедини служебно (чл. 213 от ГПК) дела, образувани по такива иски. Във всеки случай обективното съединяване изисква исковите да са родово подсъдни на едни и същ съд. Родовата подсъдност е абсолютна положителна процесуална предпоставка, за наличието на която съдът следи служебно. Ако районният съд е разгледал по същество спор, който е родово подсъден на окръжен съд, то решението му е недопустимо и нарушението не може да бъде saniрано - постановеният акт подлежи на обезсилване съгласно чл. 270 ал. 3 изр. 2 от ГПК, като въззивната инстанция е длъжна да изпрати делото на компетентния съд (в този смисъл е и правилото на чл. 118 ал. 2 от ГПК). Това означава, че се запазват последиците от предявяване на исковата молба и че производството продължава, като се зачитат извършените от страните процесуални действия.

С оглед на горното , на разглеждане по съществото на спора от въззивната инстанция ,подлежат единствено първоначално заявените искиове от Г. С. Г. срещу С. С. К..

По делото е представен договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. ,сключен между ЗП С. С. К. ,ЕИК *****,с адрес гр. Д.,представлявано от С. К. в качеството ѝ на управител , като купувач и “****“ЕООД ,ЕИК ***,с адрес гр. Г.Т.,ул.“****“ № 22 ,представлявано от управителя Д.И.С., като изпълнител за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула МПЛ“Магдалена“-1 бр. с референтен № 140274. Купувачът е следвало да заплати цена на изработката в размер на сумата от 21 000 лв. без ДДС, стойност на ДДС 4 200 лв. и обща стойност 25 200 лв. Плащането е следвало да се извърши по банковата сметка на изпълнителя и на вноски : първа вноска-50% от цената на машината с ДДС за изграждане на конструкцията и окончателно плащане -50% от цената на машината с ДДС при подписване на приемо-предавателен протокол. Неразделна част от договора са Техническа спецификация и гаранционен срок на машината /Приложение № 1/ и Документи, придружаващи машината /Приложение 2/.Машината е била предадена от дружеството на ЗП С. С. К. с приемо-предавателен протокол от 20.05.2019 год. От тази дата са двустранно подписаните Гаранционни условия за машината.

Съгласно представените извлечения от банковата сметка на Г. С. Г. ,дневно извлечение № 159 за дата 20.09. 2018 год. и дневно извлечение № 084 за дата 20.05.2019 год. от банковата сметка на Машиностроене ДС-ЕООД, на дата 20.09.2018 год. сумата от 12 600 лв. е била преведена от Г. по посочената в договора за изработка сметка на Машиностроене ДС-ЕООД с основание на превода “договор за изработка на машина за косене № 201/19.09.2018 год. С. К.“ , а на дата 20.05.2019 год. Г. е превел сумата от 12 500 лв. на С. С. К. с основание за превода “доплащане косачка за лавандула“, постъпила на същата дата по сметка на дружеството.

Не е спорно между страните, че за изработката на машината дружеството е издало фактура № 334/20.09.2018 год. и фактура № 449/2005.2019 год. с получател ЗП С. К. ,които са били осчетоводени в счетоводството ѝ ,по тях е било упражнено правото на данъчен кредит ,както и че машината е била заприходена от ЗП като актив/ така протокол от с. з.

,проведено на дата 18.03.2022 год., л.155 от делото/.

Съгласно заключение рег.№ 261395/04.05.2022 год. на вещото лице М.С., изготвил назначената по делото съдебно-почеркова експертиза ,подписите в договора за изработка от 19.09.2018 год. в графата “купувач“ , в графата “приел“ в приемо-предавателния протокол от 20.05.2020 год. и в графата “купувач“ в Гаранционните условия на машината , са изпълнени от Г. С. Г.. От управителя на дружеството Д.И.С. е бил положен подпис за изпълнител в договора за изработка, същият не е разписал приемо-предавателния протокол и гаранционните условия.

В отговор рег.№ 269424/09.09.2021 год. на “*** “ ЕООД, гр. Г.Т. ,управителят Д.И.С. е посочил, че договора за изработка № 201/19.09.2018 год. е подписан от него за възложител и от Г. С. Г., договорящ за ЗП С. С. К.. Г. го уверил, че със ЗП работят заедно и че желае да бъде изработена и закупена от този земеделски производител процесната косачка. На 20.05.2019 год. за приемане и получаване на изработената машина в базата на дружеството се явил Г. ,като представител на възложителя , на когото била предоставена машината и пълната документация по обслужването на машината, подписани от М.И.С. ,съпруга на управителя и упълномощена от него с пълномощно от 09.03.2018 год. /приложено на л.80 от делото/.

Съгласно дадените по реда на чл. 176 от ГПК обяснения от управителя на дружеството Д.И.С., той не познава С. С. К. и не е договарял с нея техническите параметри и цената на машината, предмет на договора за изработка № 201/19.09.2018 год. Договорът бил подписан от него и Г. С. Г. ,който предоставил личната карта на К.. След изработване на машината се обадили на Г., тъй като разполагали само с неговия телефон. Той дошъл за получаването ѝ без К. , заявил на съпругата на управителя ,че тя не присъства на предаването ,тъй като има работа.

Съгласно дадените по реда на чл. 176 от ГПК обяснения от ищеца Г. С. Г. в с. з. от дата 17.05.2022 год. ,след като той получил машината ,тя е била съхранявана непосредствено до неговия имот ,защото имал и друга техника-трактор и ремарке. Използвали машината , за да се ожъне нивата на ответницата от 20 дка в с. П.. Получил се технически проблем с трактора и след отстраняването му, машината била върната на мястото ѝ ,което е от 5.5 дка със сграда и други неща. Пред 2020 год. , страните не били използвали

машината, тъй като вече се били разделили. Не знае ,къде се намира машината в момента. В с.з. от дата 31.05.2022 год. е заявил ,че ответницата му е предоставила личната си карта, тъй като знаела много добре ,че ще купуват косачка ,тъй като той също отглеждал 130 дка с лавандула.

Съгласно дадените по реда на чл. 176 от ГПК обяснения от ответницата С. С. К. в с. з. от дата 31.05.2022 год. за сключването на договора разбрала през месец май 2019 год. Занимавала се с отглеждане на лавандула на малко декари- около 30-40 дка, за които не й било необходимо ползването на косачка, такава била нужна на ищеца. Нямала техника, към която косачката да може да бъде закачена ,нито пък имала къде да я съхранява. По това време съжителствала с ищеца и в къщи бил устроен скандал по повод желанието му ,косачката да бъде на нейно име ,тъй като е регистрирана по ДДС. Водела редовно счетоводството си и с оглед създадена документация и направени преводи, се наложило по съвет на счетоводителката й ,да осчетоводи и заприходи косачката , за да й бъде върнат ДДС в размер на 4 000 лв., които ищецът искал да му предостави. Знае ,че тракторът и косачката се съхраняват в цех на ищеца.

М.С.Б. е свидетелствал ,че познава ищеца от 20 години, а с ответницата се запознал пред 7-8 години, която му била представена от ищеца като негова съпруга. Пред 2019 год. бил жънал с трактор, ремарке и косачка нивата на ответницата в с. П. ,засята с лавандула. Знае ,че трактора и ремаркетото били на ищеца ,тъй като преди да подкара техниката ,следвало да се убеди в редовността на документите, които проверил. За косачката не се изисквала регистрация , тъй като била инвентар. Трактора взел от ограден имот с къща и склад ,находящ се в края на града, където ищецът и ответницата съжителствали. Техниката се намирала извън имота и непосредствено до него, тъй като не можело да влезе през малката порта ,имало и друга селскостопанска техника . Ответницата присъствала на жътвата, а след като трактора се развалил, оставил цялата композиция в кооперация, посочена му от ответницата.

На дата 14.10.2020 год. ,на ответника е била връчена нотариална покана за връщане на заети суми от по 12 600 лв. и 12 500 лв. за закупуване на машина за косене на лавандула.

От така събраните доказателства ,безспорно се установява, че сумите

от 12 600 лв. и 12 500 лв. са парични средства на ищеца –първата преведена по сметка на „***“ ЕООД гр. Г.Т. ,а втората на С. С. К. , прехвърлена от нея също на сметката на дружеството, като основание на преводите е договора за изработка на машина за косене от 19.09.2018 год. Посочените в договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. като представляващи ЗП - С. С. К. , като възложител и управителя Д.И.С. на „***“ ЕООД гр. Г.Т. -като изпълнител , не се познават и между тях не е била осъществявана среща във връзка със сключването и изпълнението на договора, респ. нито един от документите ,удостоверяващи сключването и изпълнението на договора не е бил подписан от представляващия земеделския производител. Безспорно е установено ,че всички документи , удостоверяващи сключването и изпълнението на договора са подписани от Г. С. Г. , той е договарял условията за изработка на машината-техническите ѝ параметри и възнаграждението за изработката , с него са осъществени всички контакти ,тъй като дружеството е разполагало само с неговия телефон , както и от него са извършени фактическите действия по приемане на изработеното , а плащанията по договора са извършени с негови средства. В договор № 201/19.09.2018 год. не е посочено ,че се сключва от името на К. чрез представител, липсва отразяване на представителство и в останалата съпътстваща документация. Не е спорно между страните, че издадените от дружеството фактури за изработката на машината с получател земеделския производител са били осчетоводени от него, ползван е бил данъчен кредит ,както и машината е била заприходена като актив.

Тази фактическа установеност води до следните правни изводи:

Предявените от Г. С. Г. срещу С. С. К. главни искове по чл.240 ЗЗД за сумите от по 12 600 лв. и 12 500 лв. , представляващи парични задължения по договор за заем от 20.09.2018 год. и 20.05.2019 год. са неоснователни. С договора за заем заемотелят предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума или вещи от същия вид, количество и качество . Договорът за заем е сключен, когато заемотелят предаде в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължи да върне заетата сума или вещи от същия вид, количество и качество. Договорът е реален, защото единият елемент от фактическия му състав е предаването в собственост, а другият

елемент - съгласието за връщане. Ако първият елемент липсва, налице е обещание за заем, а ако липсва вторият, няма договор и даденото е на друго основание /примерно дарение/ или без основание. Предаването в собственост на парите или другите заместими вещи може да бъде извършено и косвено, като например когато парите са депозирани за сметка на заемополучателя у трето лице, или когато заемащата сума се предоставя на трето лице по нареждане на длъжника за погасяване на негово валидно възникнало задължение, както се твърди в настоящия случай. Направата на преводи с посоченото основание не удостоверява обаче поето от ответницата задължение за връщане на сумите, а други доказателства, че същата се е задължила да върне сумите по делото не са представени. Обжалването решение по тези искове е законосъобразно постановено и на основание чл. 271 ал.1 от ГПК следва да бъде потвърдено от въззивната инстанция.

Неоснователни са и всички останали искове,заявени като главни и акцесорни,поради което и първоинстанционният акт за отхвърлянето им следва да бъде потвърден на основание чл. 271 ал.1 от ГПК ,но по други съображения.

Спори се между страните относно действителността на договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. ,сключен между ответницата ,като възложител и и търговското дружество ,като изпълнител.Съгласно решение № 52/14.05.2021 год. по гр. д. № 4923/2019 год. на ВКС, IV г. о. липсата на съгласие по смисъла на чл. 26, ал. 2, пр. 2 от ЗЗД е тежък порок на правната сделка, който е налице, когато волеизявлението е направено при т. нар. "съзнавана липса на съгласие", например – изтръгнато е с насилие, направено е без намерение за обвързване – на шега, като учебен пример и др. подобни. Този тежък порок е непоправим и непреодолим – за да породи действие, договорът трябва да бъде сключен отново. Съдебна защита с иск ,респ. възражение на това основание ,може да търси само лице, което е сключило договора за продажба лично и което твърди в исковата си молба, че неговото волеизявление за сключването на договора е направено при посочената по –горе т. нар. "съзнавана липса на съгласие" . Не е налице хипотезата и на чл.42 ал.2 от ЗЗД , застъпвана от ищеца по делото- същият не е изложил твърдения ,че е сключил договора за изработка от името на ответницата със или без представителна власт –твърдял е тя да го е сключила сама. Ответницата не е твърдяла липсата на

упълномощаване от нейна страна, ищецът да сключи договора. Твърденията й са били , че всички действия на ищеца са осъществени с цел, той да придобие процесната машина .

За да е налице нищожност ,фактическият състав на съответния договор следва да е осъществен , но да е осъществен и още един опорочаващ факт. Договорът е сключен,когато страните постигнат съгласие по негово съдържание (престациите при престационните договори) и предмет (обекта на правоотношението,престациите при престационните договори).Подписът изразява съгласието на автора с изявлението , което е материализирано в съответния документа-в случая договор. Липсата на положен подпис от страна по договор се приравнява на липсата на волеизявление от нейна страна. В случай на липса на изхождащо от страна по договора волеизявление, липсва договор

(има предложение без приемане или приемане на несъществуващо предложение).

Договорът за изработка по чл. 258 и сл. от ЗЗД е неформален , консенсуален, двустранен и възмезден. Съществуването и характерът на неформалния, консенсуален, двустранен и възмезден договор за изработка, при отсъствие на писмена форма, се доказва с всички допустими доказателства по ГПК . Съобразно посоченото в определение № 601/24.08.2011 год. по т. д. № 981/2010 год. на ВКС, II т. о, фактът на извършена и приета работа налага извода за наличие на облигационна връзка между страните. Самото изпълнение на договора обосновава постигнатото съгласие за сключването му , ако бъде установен по делото факта, че извършената работа е приета без възражение от страна на възложителя.

Безспорно е установено по делото ,че ищецът е лицето договоряло техническите параметри на поръчаната машина за косене и прибиране на лавандула,както и условията на сделката по изработването й – цена, срокове ,плащания. Договор № 201/19.09.2018 год. е подписан от ищеца ,той е положил и получил цялата документация на машината ,нужна за експлоатацията й-спецификации и гаранционни условия.Ищецът е получил машината и подписал приемо-предавателния протокол от 20.05.2019 год.,в чл.1 , чл. 2 и чл. 3 от който е вписано ,че изработената машина се приема от него без възражения по отношение качество и количество,машината е нова

и техническа изправна . Ищецът е заплатил изцяло и със собствени средства цената ,посочена в чл. 5 от договора .

След като поради липсата на волеизявление от С. С. К. в устна или писмена форма , липсва и договор между нея и „***“ ЕООД гр. Г.Т., респ. след като всички действия по възлагане на работата , приемането и заплащането ѝ са осъществени в писмена или устна форма,единствено от Г. С. Г., то договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. валидно обвързва него и посоченото по-горе дружество и нему принадлежи изработеното.В тази връзка правноирелевантни са навежданите доводи във връзка с фактурирането,осчетоводяването и заприхождаването на машината-не те доказват сключването на договора и не те водят до придобиване на резултата от договора.

Горното води до извод, че ищецът съзнателно е предприел не чужда , а собствена работа .Преведените от него средства са послужили да придобие изработеното ,т.е. не се е обеднил , респ. не са постъпили и останали в патримониума на ответницата ,т.е. тя не е обогатила за негова сметка.

Относно отговорността за разноските: На страните не следва да бъдат присъждани разноски по недопустимо разгледаните от ДРС искове –в зависимост от изхода по спора,такива ще им бъдат присъдени от съда,на който се изпращат за разглеждане по правилата за родовата подсъдност.

С оглед изхода по спора на ищеца по делото Г. С. Г. не се следват разноски.На такива по правилото на чл.78 ал.3 от ГПК има ответницата С. С. К..Същата е направила разходи за заплатено възнаграждение на вещо лице в размер от 350 лв. ,както в размер на 600 лв. –заплатено адвокатско възнаграждение. Възнаграждението е заплатено за представителство по гр.д. № 3484/2020 год. ,т.е. общо за предоставената защита по предявените срещу ищцата искове и по предявените от нея инцидентни искове,поради което в настоящото производство следва да ѝ бъде присъдена само половината от заплатената сума,т.е. 300 лв. или разноски в общ размер от 650 лв.

По изложените съображения и на основание чл.270 ал.3 изр.1 и 2 от ГПК и чл. 271 ал.1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260061/17.06.2022 год. по гр. д.№ 3484/2020 год. на Районен съд Добрич ,с което е обявен за нищожен договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. , сключен между ЗП С. С. К. ЕИК ***** - възложител и „****“ ЕООД гр. Г.Т. - изпълнител като привиден , прикриващ договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018г. , сключен между Г. С. Г. , ЕГН ***** гр. Д. и „****“ ЕООД ЕИК *** гр. Г.Т., ул. „****“№22, представлявано от Д.И.С. ,както и е обявен за недействителен поради липса на съгласие договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. , сключен между ЗП С. С. К. ЕИК ***** - възложител и „****“ ЕООД гр. Г.Т. – изпълнител и ИЗПРАЩА делото в тази му част на Окръжен съд Добрич за разглеждане като първа инстанция на исковите на С. С. К. ,ЕГН ***** срещу Г. С. Г. ,ЕГН ***** и „****“ЕООД ,ЕИК *** ,с адрес гр. Г.Т., ул. „****“№22 по чл.26 ал. 2 от ЗЗД с цена от 25 200 лв.

ОБЕЗСИЛВА решение № 260061/17.06.2022 год. по гр. д.№ 3484/2020 год. на Районен съд Добрич , с което е разкрита персоналната симулация и е обявен за действителен прикритият договор за изработка на машина за косене и прибиране на лавандула № 201/19.09.2018 год. , сключен между Г. С. Г. , ЕГН ***** гр. Д. и „****“ ЕООД, ЕИК *** гр. Г.Т., ул. „****“№22 и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по делото в тази му част.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260061/17.06.2022 год. по гр. д.№ 3484/2020 год. на Районен съд Добрич, с което са отхвърлени предявените от Г. С. Г., ЕГН ***** ,от гр. Д. срещу С. С. К., ЕГН ***** ,от гр. Д. главен,евентуални и акцесорни иски : 1./по чл.240 ЗЗД за връщане на заета сума от **12 600 лв.** по договор за заем от дата 20.09.2018 год. ,ведно със законната лихва от датата на иска 30.11.2020 год. и до окончателното плащане ; 2./по чл. 62 от ЗЗД и по чл. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата от **12 600 лв.**, съставляваща направени на дата 20.09.2018 год. разноси по водене на одобрена чужда работа , ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 30.11.2020 год. до окончателното плащане ,както и сумата от **2 807 лв.**,съставляваща обезщетение за забавеното ѝ плащане , определено

по размер на законната лихва за времето от 20.09.2018 год. до 29.11.2020 год. и 3./ по чл. 59 от ЗЗД и по чл. 86 от ЗЗД за връщане на сумата от **12 600 лв.**, с която ответницата се е обогатила неоснователно на дата 20.09.2018 год. за сметка на ищеца, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 30.11.2020 год. до окончателното плащане, както и сумата от **2 807 лв.**, съставляваща обезщетение за забавеното ѝ плащане, определено по размер на законната лихва за времето от 20.09.2018 год. до 29.11.2020 год.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260061/17.06.2022 год. по гр. д. № 3484/2020 год. на Районен съд Добрич, с което са отхвърлени предявените от Г. С. Г., ЕГН *****, от гр. Д. срещу С. С. К., ЕГН *****, от гр. Д.

главен, евентуални и акцесорни иски : 1./ по чл. 240 ЗЗД за връщане на заета сума от **12 500 лв.** по договор за заем от дата 20.05.2019 год., ведно със законната лихва от датата на иска 30.11.2020 год. и до окончателното плащане и 2./ по чл. 59 от ЗЗД и по чл. 86 от ЗЗД за връщане на сумата от **12 500 лв.**, с която ответницата се е обогатила неоснователно на дата 20.05.2019 год. за сметка на ищеца, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 30.11.2020 год. до окончателното плащане, както и сумата от **1 994.44 лв.**, съставляваща обезщетение за забавеното ѝ плащане, определено по размер на законната лихва за времето от 20.05.2019 год. до 29.11.2020 год.

ОТМЕНЯ решение № 260061/17.06.2022 год. по гр. д. № 3484/2020 год. на Районен съд Добрич в частта за отговорността за разносните, като вместо това постановява: ОСЪЖДА Г. С. Г., ЕГН *****, от гр. Д. ДА ЗАПЛАТИ на С. С. К., ЕГН *****, от гр. Д. сумата от 650 лв., сторени от нея съдебно деловодни разноски за защита по исковете по чл. 240 от ЗЗД, чл. 62 от ЗЗД, чл. 59 от ЗЗД и чл. 87 от ЗЗД-заплатено възнаграждение на вещо лице в размер на 350 лв. и 300 лв., съставляваща половината от заплатено адвокатско възнаграждение в общ размер от 600 лв.

Решението подлежи на обжалване при условията на ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____